

Allah Vardır - İnkârcı Doktor!

Bizanslılar devrinde İstanbul'da bir doktor yaşıyordu... Hiçbir dine inanmadığı gibi, Allâhü teâlânın varlığını da inkâr ediyor, “her şey kendi kendine var olmuştur!” diyor ve âlemin bir yaratıcısı olduğunu kabul etmiyor; mesleğinde uzman olduğu için sorulan her soruya ilmî cevap veriyordu.

Zira Hristiyanlardan hiç kimse buna cevap veremez hâle gelmişti! Yalnız şu kadar var ki “Dünyanın bir yaratıcısı olduğuna delil getirip beni ikna eden olursa ben bu davamdan vaz geçerim” diyordu. Fakat karşılaştığı herkesi mağlup ediyor ve cevapsız bırakıyor; kendisini dinleyen herkese dinsizliği aşıyor ve kafalarını karıştırıyordu.

Bu doktorun karşısında Hristiyan âlemi âciz kalmıştı ki durumu krallarına anlattıklarında buna ancak Müslümanların cevap verebileceğini söyledi. Bizans kralı, Abbâsi halifesi Memun’a; bu doktor ve bir elçiyle mektup gönderdi ve mektubunda “Size gönderdiğimiz bu doktor, dehridir ve bir yaratıcı olmadığına inanmaktadır! Sizin yanınızda, bununla münazara edecek ve bunu ikna edip mağlup edecek bir âlim bulunursa çok iyi olur” diye yazmaktaydı ki Abbâsi halifesi de âlimlerini ve müşavirlerini toplayıp onlara danıştı ve orada bulunanlardan biri söz alıp “Efendim, büyük âlim ve evliyanın üstünlerinden olan Nişapurlu Ahmed Harb, dün gece buraya geldi ve hacca gidiyor. Umarım ki bununla ancak o münazara edebilir” dedi.

Halife, Ahmed Harb hazretlerinin yanına bir adam gönderip durumu ona bildirdi ve o da buyurdu ki: “Siz, münazara meclisini falan saatte halifenin sarayında hazırlayın ve onu lâfa tutun... Ben biraz geç geleceğim ve geldiğim zaman bana ‘niçin geç kaldınız?’ dersiniz ve ben de cevap veririm...”

Ve dediği gibi yaptılar ve Ahmet Harb hazretleri gelip oturdu ve halife, ona sordu:

“Niçin geç kaldınız?”

“Gördüm ki topraktan bir ağaç çıktı, büyüdü ve kimse kesmeden yıkıldı; kimse müdahale etmeden de tahta şeklini aldı. Bu tahtalar, kendiliğinden birleşip marangoz desteği olmadan çivisiz sandal oldu ve bir kayıkçı olmadan da suyun üzerinde gitmeye başladı! Bunu seyre dalıp geç kaldım.”

İnkârcı doktor, bunu duydu ve dedi:

“Bu saçma sapan konuşan ihtiyar mı bizimle münazara etmeye geldi? Bu delidir. Bununla münazara etmeye değmez!”

Bunun üzerine Ahmed Harb, ona şöyle cevap verdi:

“Niçin saçma konuşuyorum ve niçin deliyim?”

Olmayacak şeyler söylüyorsunuz... Koskoca ağaç birdenbire büyür, kesilir ve tahta olur; bu tahtalar marangoz müdahale etmeden birbirine bitişir ve sandal olur; kayıkçı olmadan su üzerinde gider dediniz!”

“Ey doğruluktan uzak insan! Bir sandal için bu imkânsız olunca; yani ustası ve bir yapıcısı olmadan bir sandal olamaz ve su üzerinde gidemez ise; bu güneş, ay ve yıldızlarla, ağaçlarla ve çiçeklerle süslü ve intizamlı âlem bir yapıcısı olmadan, bu dünya bu sağlamlığı ile ve binlerce güzel yaratıklar; bu sanat erbâbını hayran bırakan eşsiz tablolarıyla kendi kendine nasıl var olsunlar? ‘Asıl bunların yapıcısı ve yaratıcısı yoktur’ diyen saçmalamaktadır ve deli odur.”

“İnkârcı doktor, bu cevap karşısında şaşır kalmıştı... Bir an düşündü, başını kaldırdı ve kendine ‘İnsan bilgisine güvenip böbürlenmemeli ve inkârcı olmamalıdır... Şimdi inanıyorum ki Allah vardır’ deyip Müslüman olmak istedi. Ahmed Harb hazretleri de ona ‘**Eşhedü en lâilâhe illallah ve Eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü**’ kelime-i tayyibesini öğretip mânâsını açıkladı ve böylece bir insanın inkârdan kurtulup sonsuz saadete kavuşmasına vesile oldu.”

Kaynak: Gençlerin Rehberi